

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, 144 og raforkulögum, nr. 12 2. apríl 1946, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist 30. júlí til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld gjaldskrá fyrir Rafveitu Borgarness, nr. 59 9. apríl 1948.

Atvinnumálaráðuneytið, 30. júlí 1951.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson

REGLUGERÐ

145

fyrir vatnsveitu Sauðárkróks.

24. júlí

1. gr.

Bæjarstjórn Sauðárkrókskaupstaðar hefur einkarétt til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á svæði því, er vatnsveitan nær yfir og getur fullnægt, og einnig til hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn lætur leggja vatnsæðar svo víða um kaupstaðinn, sem henta þykir, svo að húseigendur eigi greiðan aðgang að þeim í fyrirhuguðu vegarstæði eða götu, er lóðir þeirra liggja að. Frá aðalæðum skulu húseigendur leggja vatnsæðar á sinn kostnað.

3. gr.

Hver sá, er komast vill í samband við vatnsveitu Sauðárkróks, skal sækja um leyfi bæjarstjórnar þar um. Umsókninni skulu fylgja upplýsingar um, hve mikið vatn hlutaðeigandi telur sig þurfa að nota.

4. gr.

Umsjónarmaður vatnsveitunnar hefur eftirlit með öllu, sem að vatnsveitunni lýtur, og er öllum neytendum skylt að fara eftir fyrirmælum hans um efni, lagningu og viðhald vatnsæða sinna, og annast viðgerðir og endurbætur tafarlaust, ef hann telur þess þörf.

5. gr.

Heimilt er umsjónarmanni vatnsveitunnar, að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem eftir ítrekaða áminningu eyða vatni að óþörfu, nota það svo óþrifum valdi eða vanrækja að annast nauðsynlegt viðhald á pípum sínum og tækjum, sem við þær eru tengdar. Bannað er að tengja vélar við vatnsveituna, nema með sérstöku leyfi bæjarstjórnar.

6. gr.

Vatnsveitunefnd og umsjónarmanni er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, sem við þær eru tengdar.

7. gr.

Bæjarstjórn getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun, ef skortur er á vatni. Þá getur hún lokað fyrir vatnið þegar þarf, vegna hreinsunar á vatnsgeymum, tenginga eða viðgerðar á vatnsæðum veitunnar. Slíkar lokanir skal tilkynna fyrir fram, ef nokkur tók eru á. Fullan vatnsskatt ber að greiða, þó slík lokun fari fram.

145

24. júlí

8. gr.

Af öllum húsum í lögsagnarumdæmi Sauðárkróks, sem virt eru til fasteignamats og vatni er veitt í eða næst til vatnsæða, skal greiða vatnsskatt árlega. Skatturinn skal lagður á eftir lögskipaðri fasteignamatsvirðingu húsanna og telst húshluti sem virtur er, sér til fasteignamats, í þessu sambandi sem heilt hús.

9. gr.

Af öllum húsum í lögsagnarumdæmi Sauðárkróks, sem svo er ástatt sem í 8. gr. segir, skal greiða vatnsskatt 2% — tvo af hundraði — fasteignamatsverðs árlega, þó þannig, að lægsta gjald af einbýlishúsi sé kr. 100.00 og af íbúðarhúsi með tveimur eða fleiri íbúðum, skal lægsta gjald vera kr. 70.00 af íbúð. Ef um er að ræða hús, sem að dómi bæjarstjórnar nota vatn til annars en venjulegra heimilisþarfa, vegna atvinnu, sem í þeim er rekin og útheimtir mikið vatn, skal greiða vatnsskatt 4% af fasteignamatsverði. Bæjarstjórn er heimilt að vikja frá lögmarksgjaldi, ef um sérstakar ástæður er að ræða.

10. gr.

Fyrir önnur vatnsnot skal greiða vatnsskatt sem hér segir:

1. Af hverri tunnu saltaðrar síldar	kr.	0.25
2. — — — flakaðrar síldar	—	0.50
3. — — smálest innvegins nýs fiskjar	—	1.50
4. Fyrir vatn til fiskþvottar, af hverju skipundi	—	0.30
5. — hverja frysta síldartunnu	—	0.50
6. — hvern kjötskrokk	frá	0.10—1.00
7. — vatn í steypu, af hverri sementstunnu	—	0.50
8. — hverja bifreið, sem skrásett er á Sauðárkróki	—	40.00 árlega
9. — krana utanhúss og í peningshúsum	—	25.00 —
10. — 100 lítra lifrar, tekna til bræðslu	—	0.50

11. gr.

Fyrir vatn til mjólkurbúa og verksmiðja heimilast bæjarstjórn að krefjast greiðslu samkvæmt vatnsmælum og skal þá greiða allt að kr. 0.75 fyrir hverja smálest upp að 1000 smálestum og allt að kr. 0.25 fyrir hverja smálest sem umfram er.

12. gr.

Fyrir önnur vatnsnot en þau, er hér hafa verið nefnd, skal greiða samkvæmt samkomulagi við bæjarstjórn.

13. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts húsa. Atvinnurekandi, útgerðarmaður eða útflytjandi ber ábyrgð gagnvart vatnsveitunni á greiðslu vatnsskatts af síld og öðrum fiski. Eigandi framleiðslustöðvar ber ábyrgð á að vatnsskattur af vatnsskattsskyldri framleiðslu eða verkun á stöð hans sé greiddur á gjalddaga.

14. gr.

Fyrir vatn til skipa greiðist kr. 10.00 fyrir smálest, en minnsta gjald skal þó vera kr. 20.00 fyrir fiskiskip og kr. 30.00 fyrir önnur skip. Bæjarstjórn er heimilt að ákveða að hafnarbryggja Sauðárkróks greiði vatnsveitunni ákveðna upphæð á ári í vatnsskatt eftir ákvörðun bæjarstjórnar, enda hafi þá bryggjan allar tekjur af vatnssölu þeirri, er fram fer á bryggjunni, að undanskyldum framleiðslugjöldum af sjávarafurðum, sem um ræðir í 10. grein þessarar reglugerðar.

15. gr.

Skip, sem vatnsveitan hefur afhent vatn, má ekki, að viðlögðum sektum, fara af höfninni fyrr en vatnið er greitt, nema gjaldfrestur hafi verið veittur.

16. gr.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjaldþagi vatnsskatts er 30. júní ár hvert og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir líðandi ár. Vatnsskatt má taka lögtaki, í hinu skattskylda húsa eða atvinnufyrirtæki, án tillits til eigendaskipta. Skatturinn nýtur lögveðréttar í eigninni næstu tvö ár eftir gjaldþaga með forgangsveði fyrir hvers konar sanningsveði og aðfararveði.

145

24. júlí

17. gr.

Heimilt er bæjarstjórn fyrir eitt ár í senn, að hækka eða lækka vatnsskattinn um allt að 50%.

18. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 500.00, nema þyngri refsing liggji við að lögum.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Sauðárkrókskaupstaðar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 24. júlí 1951.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Hallgrímur Dalberg.

AUGLÝSING

146

26. júlí

um breyting á reglugerð um holræsi í Bolungavík, nr. 106 26. maí 1943.

Í stað „kr. 25.00 árlega“ í 3. gr. reglugerðarinnar komi: kr. 50.00 árlega af hverju húsi.

Reglugerðarbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 26. júlí 1951.

F. h. r.

Jónas Guðmundsson.

Hallgrímur Dalberg.